

Dilhun

– AYDIN UZKAN · 12 Eylül 2017

İrsidir ölüm

Derin hasarlar bırakır her kan busesi
Muhacir yorgunluğu kalır göz kapaklarında
İpler teslim olur düğümlerine
Ve susar bedendeki çarpıntıların sesi

Güneşle ovulur sızlaya n gece
Göğsün sıcak ırmağında yıkanır günler
Dolmaz gözlerin daldığı boşluk
Ve mayısız p a p a t y a l a r devşirir dünler

Zulasında nice gözyaşı saklar katlanmış seccade
G i t m e lerin kör noktasında kaybolur ayak izleri
" E d e n b u l u r " sırrını kuşanır zaman

Ve meçhul saklambaçlar sobeler acizleri

Sustukça gerilir sesin telleri
Aklın akordunu yapar a y e t l e r
Dolar n a g e h a n ruhun gözenekleri
Ve buzdan buhara dönüşür niyetler

Sızlar damardaki aciziyet
Vakti titretir göğsün hizasındaki ağırlar
Mecali esir alır g e ç m i ş i n külleri
Ve ihtişamını yitirir çağrılar

Silinir içimizdeki vav

Suskunluğun derisi yüzer çığlıklar
Başlar kemiklerde bir n i s a n ağrısı
Ve pişmanlığın tortularını ifşa eder sığılıklar

Kırkı dolmadan gömülür "ah"
Birikir e b a b i l i n pençesindeki taşlar
Ecelin kulağına üflenir uçurumların hikayesi
Ve göz çukurlarında saf tutar yaşlar

Yenilmenin diğer yüzüdür yorulmak
M a v i n i n ikliminde eskir aynaların yüzü
Acılaşır ham meyvenin kıyameti
Ve unutkan celladına lebbeyk der y e r y ü z ü

.
.

1977'den Sonsuzluğa ...

.
.